

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010432
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420010432.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci proti obžalovanému Y. V., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Y. V. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10.12.2020, sp. zn. 4T/53/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15. apríla 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný Y. V. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v znení zákona č. 125/2016 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“), na tom skutkovom základe, že:

dňa 30.07.2016 si na základe nájomnej zmluvy na automobil z 30.07.2016 pod zámienkou dočasného užívania prevzal osobné motorové vozidlo značky X. P. X.X Z., EČV: BA XXXTU, bielej farby, rok výroby XXXX, VIN: S v hodnote 4.000 eur od poškodenej M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. X. č. XX, O. K., ktorá bola v tom čase oprávnenou užívateľkou uvedeného vozidla, s tým, že jej uvedené vozidlo vráti dňa 30.08.2016, pričom následne dňa 31.07.2016 predmetné vozidlo inzeroval na internetovej stránke www.bazos.sk s ponukou na predaj a v ten istý deň ho bez vedomia a súhlasu poškodenej M. E., ako aj bez vedomia a súhlasu majiteľa vozidla - poškodenej L. M., predal a odovzdal tretej osobe - kupujúcemu L. M. za sumu 1.750,00 eur, čím spôsobil majiteľke vozidla - poškodenej L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, V., škodu vo výške 4.000,00 eur.

Za to mu bol podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4, § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks kovové nožnice, 1 ks baterka.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd I. stupňa zrušil výrok o treste, uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/188/2016 z 26.08.2016, obžalovanému doručeným dňa 26.08.2016 a právoplatným dňa 11.11.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že v súčasnosti má právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, pričom vo výkone trestu má byť ešte 6

rokov. Okrem toho voči jeho osobe prebiehajú dve trestné stíhania na súde v Bratislave, v oboch bol vydaný trestný rozkaz a voči oboch podal odpor, teda tieto veci nie sú právoplatne skončené. Podotkol, že trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov mu bol uložený v septembri roku 2020 Krajským súdom v Trnave a tento skutok tiež spáchal ešte pred nástupom do výkonu trestu. Vzhľadom k dĺžke jemu uloženého trestu odňatia slobody Krajským súdom v Trnave vo výmere 8 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia mal za to, že okresný súd mohol upustiť od uloženia súhrnného trestu, pretože má za to, že takýto trest, aký mu bol teraz uložený, má iba preventívny charakter a jeho účelom je ho čo najdlhšie odizolovať od spoločnosti a jeho blízkych.

Navrhol, aby Krajský súd v Nitre napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku z dôvodu, že tento trest je vzhľadom na uvedený už právoplatne uložený trest neprimerane prísny, a aby uňho upustil od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona.

Okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky sa k odvolaniu obžalovaného vyjadrila tak, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny a zákonný, v plnej miere sa stotožnila aj argumentmi súdu uvedenými v odôvodnení, v ktorom sa súd dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými relevantnými otázkami týkajúcimi sa uloženia trestu. Uviedla, že skutočnosť, že má obžalovaný právoplatne uložený iný nepodmienečný trest odňatia slobody, voči ktorému v danom prípade neprichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu, nemá vplyv na podmienky ukladania súhrnného trestu, ktorý bol v danom prípade správne ukladaný v súvislosti s výrokom o treste obžalovanému uloženým skorším trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/188/2016 zo dňa 26.08.2016, pričom tento bol obžalovanému ukladaný na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a čo do druhu a výmery ho považovala za zákonný a primeraný. Ani skutočnosť uvádzaná obžalovaným, že sa voči jeho osobe aktuálne vedú ďalšie dve trestné stíhania, nemá podľa jej názoru relevantný vplyv na ukladanie súhrnného trestu v jeho druhu a výmere v tomto trestnom konaní. Mala za to, že u obžalovaného neprichádza do úvahy upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, keďže skôr uložený trest odňatia slobody za zbíhajúci sa trestný čin vo výmere 1 roka nemožno vzhľadom k potrebe ukladania súhrnného trestu odňatia slobody v tomto konaní, kde prevažuje pomer príťažujúcich okolností (teda vo výmere najmenej 28 mesiacov) považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. Záverom podotkla, že v tomto trestnom konaní neprichádza do úvahy priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona vzhľadom k postojú obžalovaného počas celého prípravného konania. Navrhla odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodné.

O verejnom zasadnutí krajského súdu bol obžalovaný riadne a včas upovedomený, písomným podaním z 05.04.2021 požiadal o vykonanie verejného zasadnutia o jeho odvolaní v jeho neprítomnosti a krajský súd preto za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 7 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného. Navrhol upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí zotrvala na dôvodoch uvedených vo vyjadrení okresnej prokurátorky v Nových Zámkoch k odvolaniu obžalovaného, pričom uviedla, že rovnako je názoru, že neboli dôvody na upustenie od uloženia súhrnného trestu. Navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, teda výroku o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov vo vzťahu k ukladanému trestu.

Po vyhlásení obžalovaného v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Z týchto dôvodov a z dôvodov uvedených v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste.

Preskúmaním výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona. Obžalovanému správne priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval, ako aj priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/ a písmeno m/ Trestného zákona, keďže jednak spáchal viac trestných činov (za čo mu aj bol ukladaný súhrnný trest) a jednak bol už za trestný čin odsúdený.

Súd I. stupňa správne skúmal, či pri ukladaní trestu obžalovanému prichádza do úvahy vo vzťahu k niektorému z jeho odsúdení uloženie súhrnného trestu, pričom správne zistil a vyčerpávajúco odôvodnil, že z jednotlivých odsúdení je možné uložiť súhrnný trest iba vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/188/2016 z 26.08.2016, obžalovanému doručeným dňa 26.08.2016 a právoplatným dňa 11.11.2016, ktorým bol uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože trestný čin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona posudzovaný v prejednávanej veci spáchal obžalovaný skôr (30.07.2016), ako bol odsúdenému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/188/2016 (26.08.2016) a podmienka zbiehania sa trestnej činnosti bola splnená iba pri skutkoch týchto dvoch trestných činov obžalovaného. Je tak zrejme, že vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/21/2017 zo dňa 30.01.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/27/2020 zo dňa 03.08.2020 na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nebolo obžalovanému možné uložiť súhrnný trest v prejednávanej veci, pretože tento skutok nie je v súbehu so žiadnym z trestných činov, pre ktoré bol obžalovanému uvedenými rozhodnutiami ukladaný súhrnný trest (teda skutok zo dňa 12.12.2017 z rozsudku Okresného súdu Piešťany 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/39/2019 zo dňa 22.10.2019 a napokon skutok zo dňa 25.09.2016 posudzovaný samotnými uvedenými rozhodnutiami Okresného súdu v Trnave a Krajského súdu v Trnave). Upustenie od uloženia súhrnného trestu teda neprichádzalo do úvahy pri zohľadňovaní trestu uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/21/2017 zo dňa 30.01.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/27/2020 zo dňa 03.08.2020, pretože vo vzťahu k tomuto odsúdeniu nebol obžalovanému ukladaný súhrnný trest.

Ani vo vzťahu k trestu obžalovanému uloženému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/188/2016 z 26.08.2016 nebolo podľa názoru krajského súdu možné upustiť od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený týmto trestným rozkazom vo výmere 12 mesiacov (ktorý už navyše obžalovaný vykonal a započíta sa mu do teraz ukladaného trestu), rovnako ako súd I. stupňa nepovažoval za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, ktorý je mnohonásobný recidivista a od úmyselnej trestnej činnosti, ktorú páchal navyše s krátkymi časovými odstupmi, ho doposiaľ neodradil žiaden z ukladaných trestov. Na zdôraznenie tohto záveru krajský súd uvádza, že u obžalovaného súdy v minulosti už trikrát upustili od uloženia súhrnného trestu (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/110/2010 zo dňa 24.09.2010, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/83/2010 zo dňa 23.06.2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/20/2017 zo dňa 03.05.2017), teda dostal už takto šancu preukázať, že skoršie uložené tresty sú dostačujúce na splnenie ich účelu, ktorú však celkom zrejme nevyužil. Obžalovaným uvádzané prebiehajúce trestné stíhania na Okresnom súde Bratislava II pod. zn. 1T/55/2020 a na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 46T/83/2020, ktoré doposiaľ neboli právoplatne skončené, taktiež nepredstavujú v rámci úvah pri ukladaní trestu obžalovanému v prejednávanej veci relevanciu.

Súd I. stupňa tiež správne postupom podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona vychádzal pri ukladaní trestu z trestnej sadzby podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona vzťahujúcej sa na najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktorá predstavovala 1 až 5 rokov, ktorú následne správne postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona pri prevažujúcom počte priťažujúcich okolností, a teda zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby upravil na sadzbu 28 mesiacov až 5 rokov. Krajský súd sa pritom stotožnil aj s určenou výmerou trestu odňatia slobody na dolnej hranici tejto trestnej sadzby, ktorú považoval za primeranú, zodpovedajúcu zákonu, ako aj okolnostiam spáchaného skutku a okolnostiam vzťahujúcim sa na osobu obžalovaného. Berúc do úvahy kritériá uvedené v § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd I. stupňa rovnako správne obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.